

2. Dysponentem funduszu jest Centrala Techniczno-Handlowa Motoryzacji „Polmozbyt”.

§ 5. 1. Fundusz, o którym mowa w § 4, jest przeznaczony na inwestycje związane z obsługą ruchu motoryzacyjnego, realizowane poza limitem ustalonym w narodowym planie społeczno-gospodarczym.

2. Szczegółowe zasady gospodarowania funduszem określi Minister Przemysłu Maszynowego.

§ 6. 1. Minister Przemysłu Maszynowego w uzgodnieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług wydziała rezerwę z przeznaczonych do sprzedaży dla ludności samochodów osobowych na potrzeby:

- 1) Powszechnej Kasy Oszczędności z tytułu umiejscowionych książeczek oszczędnościowych, dostaw samochodów objętych przedpłatami na książeczkach oszczędnościowych oraz gier liczbowych, loterii i konkursów,
- 2) określonych grup zawodowych, pracowników wyróżnionych z okazji świąt zawodowych oraz inwalidów,
- 3) pracowników zatrudnionych w jednostkach administracji państwowej i gospodarczej, uprawnionych do pobierania ekwiwalentu za używanie własnego samochodu do celów służbowych,
- 4) związane z wymianą pojazdów z tytułu gwarancji lub rękojmi za wady.

2. Na potrzeby określone w ust. 1 pkt 2 wydziała się 15% ogólnej ilości samochodów osobowych, przeznaczonych do sprzedaży rynkowej.

§ 7. Minister Przemysłu Maszynowego w porozumieniu z Ministrami Finansów oraz Handlu Wewnętrznego i Usług ustali w trybie zarządzenia ogłoszonego w Monitorze Polskim szczegółowe zasady sprzedaży samochodów dla ludności.

§ 8. Przepisów § 1—7 uchwały nie stosuje się do sprzedaży samochodów w ramach eksportu wewnętrznego.

§ 9. W uchwale nr 379 Rady Ministrów z dnia 20 września 1957 r. w sprawie powołania Rady Motoryzacyjnej (Monitor Polski Nr 81, poz. 487) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 4 ust. 2 wyrazy „w Ministerstwie Przemysłu Ciężkiego” zastępuje się wyrazami „w Ministerstwie Przemysłu Maszynowego”,
- 2) w § 4 ust. 3 pkt 1 wyrazy „Ministra Gospodarki Komunalnej” zastępuje się wyrazami „Ministra Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska”, wyrazy „Ministra Handlu Zagranicznego” — wyrazami „Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej”, wyrazy „Ministra Przemysłu Ciężkiego” — wyrazami „Ministra Przemysłu Maszynowego” oraz wyrazy „Ministra Przemysłu Drobno i Rzemiosła” — wyrazami „Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług”.

§ 10. W uchwale nr 423 Rady Ministrów z dnia 27 października 1961 r. w sprawie rozdzielstwa pojazdów samochodowych (Monitor Polski z 1961 r. Nr 92, poz. 392 i z 1969 r. Nr 36, poz. 270) skreśla się § 8.

§ 11. W załączniku nr 1 do uchwały nr 35 Rady Ministrów z dnia 4 lutego 1972 r. w sprawie rozwoju usług (Monitor Polski Nr 14, poz. 95) dodaje się lp. 12 w brzmieniu:

„12. Minister Przemysłu Maszynowego — usługi przemysłowe dla ludności w zakresie samochodów osobowych i pojazdów jednośladowych”.

§ 12. Traci moc uchwała nr 134 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 3 maja 1968 r. w sprawie sprzedaży samochodów osobowych.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 października 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

196

ZARZĄDZENIE Nr 79 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 27 września 1974 r.

w sprawie zmiany niektórych przepisów dotyczących obrotu samochodami osobowymi oraz zaplecza technicznego motoryzacji.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244), § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. Nr 58, poz. 270) oraz § 1 uchwały nr 114 Rady Ministrów z dnia 30 czerwca 1969 r. w sprawie koordynacji międzyresortowej (Monitor Polski Nr 30, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu nr 187 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 września 1961 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnień do wydawania przepisów regulujących obrót rynkowy samochodami osobowymi i częściami zamiennymi oraz o gospodarowaniu ogu-

mieniem (Monitor Polski z 1961 r. Nr 80, poz. 334 i z 1968 r. Nr 29, poz. 193) w tytule zarządzenia oraz w § 1 wyrazy „Ministrowi Handlu Wewnętrznego” zastępuje się wyrazami „Ministrowi Przemysłu Maszynowego”.

§ 2. W zarządzeniu nr 91 Prezesa Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1969 r. o zakresie działania Ministra Komunikacji z tytułu koordynacji międzyresortowej (Monitor Polski z 1969 r. Nr 39, poz. 321 i z 1972 r. Nr 13, poz. 93) w § 1, § 2 pkt 9 i § 3 pkt 1 wyrazy „zaplecza technicznego motoryzacji” zastępuje się wyrazami „zaplecza technicznego do obsługi samochodów ciężarowych, specjalnych, autobusów i ciągników samochodowych organizacji transportu samochodowego”.

§ 3. W zarządzeniu nr 112 Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 października 1963 r. w sprawie udzielania przez jednostki gospodarki uspołecznionej zamówień jednostkom gospodarki nie uspołecznionej na dostawę części zamien-

nych i akcesoriów do pojazdów samochodowych (Monitor Polski Nr 77, poz. 380) przepisy § 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Organizowanie produkcji i zaopatrzenia w części zamienne i akcesoria do pojazdów samochodowych wszelkich typów produkcji krajowej i z importu należy do Zjednoczenia Przemysłu Motoryzacyjnego POLMO.

§ 3. Zjednoczenie wymienione w § 2 wyraża zgodę na udzielenie zamówienia jednostce gospodarki nie uspołecznionej, jeżeli nie może zapewnić wykonania tego zamówienia w terminie koniecznym dla zamawiającego”

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

197

ZARZĄDZENIE MINISTRA NAUKI, SZKOLNICTWA WYŻSZEGO I TECHNIKI

z dnia 9 września 1974 r.

w sprawie szczegółowego trybu przygotowania wniosków o przyznanie uprawnień do nadawania stopni naukowych.

Na podstawie art. 14 ust. 1 pkt 1 i art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. z 1973 r. Nr 32, poz. 192) oraz § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 maja 1973 r. w sprawie określenia warunków wymaganych do uzyskania prawa nadawania stopni naukowych (Dz. U. Nr 25, poz. 144) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wniosek o przyznanie uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora lub stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego powinien zawierać określenie specjalności w ramach dyscypliny naukowej, w której dana jednostka organizacyjna szkoły wyższej, samodzielna placówka typu naukowo-dydaktycznego, placówka naukowa Polskiej Akademii Nauk, instytut naukowo-badawczy lub inna jednostka typu naukowo-badawczego zamierza przeprowadzać przewody doktorskie lub habilitacyjne, oraz określenie tych stopni naukowych zgodnie z przepisami o bliższym określeniu stopni naukowych w zależności od dziedziny nauki lub dyscypliny naukowej, których te stopnie dotyczą.

2. Do wniosku należy dołączyć:

- 1) sprawozdanie jednostki (placówki) ubiegającej się o przyznanie uprawnień z działalności naukowo-badawczej za okres ostatnich trzech lat lub za cały okres, jeżeli jednostka (placówka) istnieje krócej niż 3 lata, obejmujące wyniki badań szczególnie ważnych dla rozwoju nauki, techniki lub gospodarki narodowej,
- 2) wykaz — z podaniem autorów — publikacji naukowych, patentów, dokumentacji prototypów lub konstrukcji, opracowań technologicznych itp., będących wynikiem prac jednostki (placówki),
- 3) imienny wykaz zatrudnionych w danej jednostce (placówce), jako głównym miejscu pracy nauczycieli akademickich lub pracowników naukowo-badawczych mających tytuły naukowe lub stopień naukowy doktora habilitowanego albo zajmujących stanowisko docenta, z podaniem ich specjalności, charakterystyki dorobku naukowego i zajmowanych stanowisk; można również dołączyć wykaz pracowników zatrudnionych w danej jednostce (placówce) jako dodatkowym miejscu pracy, podając te same dane,

4) imienny skład rady naukowej z podaniem stopni naukowych i tytułów naukowych poszczególnych członków rady oraz ich specjalności, miejsca zatrudnienia i zajmowanych stanowisk,

5) dane liczbowe dotyczące adiunktów, starszych asystentów i asystentów z podaniem liczby pracowników mających stopnie naukowe,

6) charakterystykę posiadanej przez jednostkę (placówkę) bazy materialnej, ze szczególnym uwzględnieniem aparatury naukowej, instalacji doświadczalnych, księgozbioru, zaplecza warsztatowego itp.

§ 2. 1. Minister (kierownik urzędu centralnego, Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk), któremu podlega jednostka (placówka) ubiegająca się o przyznanie uprawnień do nadawania stopni naukowych, kieruje wnioskiem wraz z dokumentacją, w dwóch egzemplarzach, do Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

2. Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki przekazuje egzemplarz wniosku wraz z dokumentacją do zaopiniowania Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej do Spraw Kadr Naukowych, zwanej dalej „Komisją”.

3. Komisja może żądać przedstawienia dodatkowych informacji lub udzielenia potrzebnych wyjaśnień.

§ 3. 1. Opinię o wniosku Komisja przekazuje Ministrowi Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

2. Egzemplarz wniosku, o którym mowa w § 2 ust. 2, z pełną dokumentacją pozostaje w aktach Komisji.

§ 4. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 11 maja 1966 r. w sprawie trybu przygotowywania wniosków o przyznanie uprawnień do nadawania stopni naukowych oraz wymaganej dokumentacji (Monitor Polski Nr 23, poz. 121).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki:

J. Kaczmarek